

Օգտակար լինելու և այն հանգամանքից, որ մահամեծական ազդարանություններ անգործ էր իր ձայնը լսելի դարձնելու արևմտեան աշխարհին՝ դաշնակները ամբողջ երկու տարի շարունակեցին իրենց աւերման գործը: Երեանի Մահամեծական Միութեան կողմած պաշտօնական վիճակագրությունների համաձայն, որ հաղորդագրւած են և դաշնակից պետությունների Կովկասի և Պոլսի ներկայացուցիչներին, — այդ փաստաթղթերը տակաւին պիտի դնեն նրանց «գործ»-երի մէջ — մինչև 1919թ. վերջը միայն Հայաստանը կազմող դաւառներում այրւել են 199 թրքական գիւղեր և նրանց 135,000-ի հասնող բնակիչները բնաջնջւել են մեծ մասամբ և միայն մի փոքր մասին է յաջողւել ապաստան գտնել Ազրբէջանում, ուր Բաղուի մուսաւաթական խորհրդարանը 260 միլիոն բոլրի վարկ է քաշարկել նրանց կերակրելու համար: Այդ գումարը կարող է որոշ գաղափար տալ դաշնակցական վայրագութեան զոհերի թւի և թշուառութեան մասին:

Դաշնակները չբաւականացան այդ բնաջնջումը կատարելով Հանրապետութեան սահմաններից ներս. հայկական հրոսախմբերը թափանցեցին Ազրբէջան և Ղարաբաղի դաւառում այրեցին մօտ 50 թուրք գիւղեր՝ կոտորելով ամբողջ ազդարանություններ: Այդ ոճիրները պաշտօնապէս հաղորդեցին բոլոր դաշնակից պետություններին՝ Ազրբէջանի կառավարութեան կողմից:

Այդ հետեւողական բնաջնջման ծրագիրը գործադրւեց նաև Հանրապետությունից հարաւ գտնուող շրջաններում: Յայտարարելով ինքնորոշման իրաւունքը, որ դաշնակից պետությունները իրականութեան մէջ միայն իրենց պաշտպանեալներին են թոյլ տալիս, Կարսի շրջանում ապրող թուրքերը մերժեցին ընդունել հայկական տիրապետությունը: Զօրավար Արամեանը(°) անցեալ տարի հրատարակել տւեց մի վերջնագիր՝ հրաւիրելով նրանց 24 ժամայ ընթացքում ընդունել այդ տիրապետությունը: Այդ նախքան գիւղերի մեծ մասը այդ որոշման ծանօթանալու տեղեկատուութեան միջոցների պակասութեան պատճառով՝ նրախական ժամանակ ունենալը, հայերը թնդանօթային հարւածներով հրդեհեցին ու քանդեցին այդ գիւղերից մօտ 40-ը:

Շնորհիւ այն դէնքերի ու ռազմամթերքի, որ Սմերիկայի և Եւրոպայի իմպերիալիստները քրիստոնէութեան անունով առատօրէն տալիս են դաշնակներին, այս վերջինները կարողացան կոտորածներն ու թալանները ծաւալել մինչև օսմանեան սահմանները, և մեր ցեղակից ու կրօնակից եղբայրները սկսեցին հազարներով փախչել դէպի մեր երկիրը: Մեր սահմանադրւած զինուորի դաւառների բնակիչները՝ յուզւած ու վրդովւած այդքան ոճիրներից՝ մի քանի ամիս առաջ արդէն որոշել էին օգնութեան հասնել իրենց եղբայրներին և միայն կառավարութեան ձեռք առած միջոցներն էին, որ այն ժամանակ արգելեցին թիւրք միլի ուժերին խիտ դաս տալ հայ հրոսախմբերին: Բայց սրանք՝ իրենց գործը լրացնելով սահմանի այն կողմը՝ յանդգնությունը ունեցան անցնելու օսմանեան սահմանը և գործադրել իրենց աւերման ձեւերը՝ այն նպատակով, որ նախագահ Վիլսոնի որոշումներին սպասելով՝ ստեղծեն կատարւած փաստ: Սեպտ. 24-ին մեր սահմանադրւած զինուորը, յանկարծ, յարձակում կրեցին. մեր զօրքերը թշնամուն յաղթելուց յետոյ՝ յաղթականօրէն հետապնդեցին նրանց Սարրղամիշի շրջանում, որ բնակեցւած է բացառապէս թուրքերով: Մեր ձեռքն ընկած փաստաթղթերը ապացուցում են, որ հայկական յարձակումը նախապատրաստւած է եղել մեծ խնամքով և նպատակ է ունեցել էրզրումի դրաւումը: